170| Ὅσον τις εἶναι ἤρεμος, κατὰ τοσοῦτον αἱ Πνευματικαὶ Δυνάμεις εὑρίσκουν προσφορώτερον ἔδαφος διὰ νὰ ἐπικοινωνήσουν.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/170-ὅσον-τις-εἶναι-ἤρεμος-κατὰ-τοσοῦτ/

Διὰ τοῦτο ὅρος ἀπαράβατος εἰς ἕκαστον μεσάζοντα εἶναι ἡ ἠρεμία τῆς ψυχῆς καὶ ἡ πλήρης γαλήνη.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ μεσάζων ὅμοιάζει μὲ πλοῖον, τὸ ὁποῖον ταξιδεύει εἰς ἤρεμον καὶ γαληνιῶσαν θάλασσαν.

Ὅταν οἱ ἄνεμοι ἐξεγερθοῦν καὶ τὰ τρικυμιώδη κύματα ὑπὸ τῆς καταιγίδος καὶ τῆς θυέλλης ἐκσποῦν εἰς τὰ πλευρὰ τοῦ πλοίου, τὸ πλοῖον τοῦτο οὐ μόνον συνταράσσεται καὶ ταλαντεύεται ἐν εἴδει κελύφους, ἐν ἀβυσσαλέῳ ὠκεανῷ, ἀλλὰ κινδυνεύει καὶ νὰ καταποντισθῇ, ἐὰν τὸ πλήρωμα αὐτοῦ δὲν εὑρίσκεται ἐπὶ ποδὸς καὶ ἐν πλήρει συναγερμῷ, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ὁδηγήσῃ τοῦτο εἰς ἀσφαλῆ λιμένα ἢ διασώσῃ τοῦτο δι’ ἀκαταβλήτων προσπαθειῶν, ἕως ὅτου κοπάσῃ ἡ τρικυμία καὶ ἐπέλθῃ ἡ γαλήνη.

Διὰ τοῦτο ἐπιβάλλεται εἰς τὸν προτιθέμενον νὰ ἐπικοινωνήσῃ ἡ πλήρης γαλήνη καὶ ἠρεμία τῆς ψυχῆς, ἵνα δυνηθῇ οὗτος νὰ προσλάβῃ ἀνετώτερον καὶ καθαρώτερον τὰς παρεχομένας ὑπὸ τοῦ καθοδηγοῦντος αὐτὸν Πνευματικοῦ Κόσμου ἐμπνεύσεις.

Ὅπως εἰς τὸ ραδιόφωνον τὰ συνταρασσόμενα ὑπὸ τῆς θυέλλης κύματα μεταδίδουν αὐτὰ πλήρη παρασίτων εἰς τὸν ἀκροατήν, οὕτω καὶ ἡ παρεχομένη ὑπὸ τοῦ ἐπικοινωνοῦντος Πνεύματος καθοδήγησις καὶ διδασκαλία μεταδίδεται πολλάκις πλήρης παραλλαγῶν.

Ἐὰν ὁ μεσάζων εἶναι ἀποδέκτης λίαν ἰσχυρὸς καὶ ἐὰν τὸ ἐπικοινωνοῦν Πνεῦμα ἀνήκῃ εἰς τὴν Ἀνωτάτην βαθμίδα πνευματικῆς ἐξελίξεως, τότε ἡ ἐπικοινωνία καὶ πάλιν μεταδίδεται καθαρά, ἀλλὰ μετὰ μείζονος κόπου καὶ δυσκολίας.

Τοῦτο δέον νὰ ἔχωσιν ὑπ’ ὄψει των ἅπαντες οἱ ἐπικοινωνοῦντες καὶ διὰ τοῦτο **πρὸ πάσης αὐτῶν ἐπικοινωνίας δέον προγενεστέρως νὰ ἠρεμήσουν καὶ νὰ καταστείλουν πᾶσαν νευρικὴν ἐξέγερσιν, ἥτις ἐξεγείρει τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἀντιθέτως πρὸς τὴν ἀπαιτουμένην γαλήνην**

καὶ ἠρεμίαν.

Ἡ παρ’ Ἐμοῦ συνιστωμένη αὕτη ὑπόδειξις εἶναι ἀπαραίτητον στοιχεῖον, τὸ ὁποῖον διατηροῦν ἅπασαι αἱ ὑποδείξεις καὶ διδασκαλίαι Πνευμάτων καὶ διδασκάλων καθοδηγητῶν ὅλων τῶν κλάδων, πάσης δοξασίας καὶ οἱασδήποτε προελεύσεως ἢ σχολῆς.

Οἱ ἀρχαῖοι μύσται τῆς Ἀπολλωνίου ἐμπνεύσεως ἢ ἱέρειαι τῶν λειτουργούντων μαντείων τῆς ἀρχαιότητος ἔδει οὐ μόνον νὰ ἠρεμήσωσι διὰ προγενεστέρας πρὸς τοῦτο νηστείας, ἀλλὰ καὶ νὰ καθαρισθῶσι ἀπὸ παντὸς ρύπου πνευματικοῦ καὶ σωματικοῦ. Ὅσον δὲ τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἦτο ἀπηλλαγμένον ἀπὸ πάσης ἐξωτερικῆς ἐπιδράσεως καὶ παρεμβολῆς, ὡς καὶ ἀπὸ πάσης τυχὸν ὑποβολιμιαίας ἀθελήτου ἀναταραχῆς, **κατὰ τοσοῦτον καὶ οἱ παρεχόμενοι ὑπ’ αὐτοῦ χρησμοὶ ἀπέβαινον καθαρώτεροι καὶ σαφέστεροι καὶ ἐπηλήθευον κατὰ γράμμα.**

Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον προβάλλει εἰς ἕκαστον ἐξ ὑμῶν, εἶναι ἡ προκαταρκτικὴ παρ’ ὑμῶν παρασκευή, διὰ νὰ δυνηθῆτε ν’ ἀπαλλαχθῆτε παντὸς προσκόμματος, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἀποβεῖ πρὸς ὑμᾶς ἐπιζήμιον.

Ἡ δύναμις τοῦ πνεύματος, ὅταν τοῦτο εἶναι ἀπηλλαγμένον ἀπὸ πάσης τυχὸν παρεμβολῆς καὶ ἀντενεργοῦς αἰτίας, ὁμοιάζει μὲ τὴν ἀκτινοβολίαν τοῦ ἡλιακοῦ φωτός, τὸ ὁποῖον κατέρχεται ἐκ τῆς ἑστίας αὐτοῦ ὁλόφωτος καὶ λαμπερὴ καὶ διαυγεστάτη, ἀπηλλαγμένη τῶν νεφῶν καὶ τῆς ἐπισκιάσεως αὐτῶν.

Ὁ ἥλιος, ὅ διαχέων εἰς τὸ πέριξ αὐτοῦ διάστημα τὸ ζείδωρον αὐτοῦ φῶς, εἶναι ἀκτινοβόλος καὶ ὑπέρλαμπρος, ἐὰν ὅμως ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς ἢ οἱουδήποτε ἄλλου οὐρανίου σώματος εἶναι πεφορτισμένη ὑδρατμῶν ἢ συμπεπυκνωμένων νεφῶν, πῶς δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι τὸ φῶς αὐτοῦ εἶναι ἀδύνατον καὶ συγκεχυμένον ἐξ αἰτίας αὐτῆς ταύτης τῆς ἀκτινοβολίας καὶ οὐχί ἐκ τῶν παρεμβληθεισῶν σκοτεινῶν παρεμβολῶν τῆς συννεφώδους ἀτμοσφαιρικῆς πιέσεως;

Προσπαθήσατε ὅθεν καὶ ὑμεῖς νὰ προσέρχεσθε εἰς ἑκάστην ἐπικοινωνίαν εἴτε μετ’ Ἐμοῦ, εἴτε μεθ’ οἱουδήποτε ἄλλου πνεύματος ἀνωτέρου ἢ κατωτέρου μὲ πλήρη ἠρεμίαν καὶ γαλήνην τῆς ψυχῆς καὶ ἀρτίαν εὐδιάθεσιν, ἐὰν θέλετε καὶ ἐπιθυμῆτε νὰ λάβητε καθαρὰν καὶ ἀπηλλαγμένην ἐπικοινωνίαν ὑπὸ παρασίτων τοῦ Πνευματικοῦ Οὐρανοῦ.

Ἐάν δὲ Ἐγὼ ἔχω τὴν Δύναμιν νὰ ἀποσκορακίζω καὶ ἀπομακρύνω ταῦτα, τί θὰ ἐγίνετο μὲ κατώτερα πνεύματα, **τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν οὔτε ἀνάλογον δύναμιν ἢ καὶ αὐτὸ τὸ δικαίωμα τῆς ἀπομακρύνσεως αὐτῶν;** Ταῦτα πάντα ὑποδεικνύω ὑμῖν ὄχι μόνον δι’ ἑαυτούς, ἀλλὰ καὶ **πρὸς πάντα ἀδαῆ, ἐπιζητοῦντα νὰ ἐπικοινωνήσῃ μεθ’ οἱουδήποτε πνεύματος.**

Τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἀποτυχίας τῶν ἐπικοινωνιῶν ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν αἰτίαν ταύτην: Οἱοσδήποτε μεσάζων, ὅσον ἰσχυρὸς καὶ ἐὰν εἶναι, ὡς ἐπίσης καὶ οἱοσδήποτε παρατυχὼν ἀντενεργῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου **ἐκβάλλει ἀρνητικὰ ἠλεκτρομαγνητικὰ ψυχικὰ κύματα, τὰ ὁποῖα, ὑπερπληροῦντα καὶ κορενύοντα τὸν πέριξ χῶρον, ἐπιδροῦν τοσοῦτον ἐπ' αὐτῶν, οὕτως ὥστε νὰ τὰ ἀπομακρύνουν ἢ νὰ περιστέλλουν τὴν ἀποδοτικὴν αὐτῶν δύναμιν, ὅπως τὰ ὑλικὰ ἐμπόδια παρεμποδίζουν ἀναστέλλοντα τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ἡλιακοῦ φωτός.**

Ὅσον οἱ μεσάζοντες εἶναι ψυχικῶς ἤρεμοι καὶ γαλήνιοι καὶ τελείως ἀπηλλαγμένοι ἀπὸ πάντα ἄλλον περισπασμόν, κατὰ τοσοῦτον ἡ παρεχομένη εἰς αὐτοὺς ἐπικοινωνία εἶναι καθαρωτέρα καὶ τελείως ἀπηλλαγμένη πάσης ἄλλης ἀντιρρόπου παρεμβολῆς.

Τοῦτ' αὐτὸ δὲν γίνεται μόνον εἰς τοὺς γραφικοὺς ἢ κατ' ἔμπνευσιν μεσάζοντας, ἀλλὰ **εἰς πᾶν εἶδος μεσαζόντων, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ αὐτῶν τῶν ἐπιτυγχανόντων τὰς ὑλοποιήσεις τῶν πνευμάτων.**

Ὁ ἐμπνεόμενος ποιητὴς ἢ ζωγράφος προηγουμένως πρέπει ν' ἀπομονωθῇ, ν' ἀφήσῃ τὴν σκέψιν καὶ διάνοιαν αὐτοῦ ἐλευθέραν, διὰ νὰ ἐμπνευσθῇ τὰ ἀνάλογα τῆς ἐξάρσεως αὐτοῦ ποιήματα ἢ δοκίμια τῶν πινάκων αὐτοῦ.

Τοῦτ' αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τοὺς μουσουργοὺς καὶ συνθέτας. Δὲν δύναται ὁ τοιοῦτος ἐν μέσῳ δαιμονιώδους θορύβου καὶ κραυγῶν νὰ συνθέσῃ ἢ ἐμπνευσθῇ.

Ἐπίσης καὶ ἡ ἐπιτυχία τῶν ὑλοποιήσεων κατὰ τοσοῦτον ἐπιτυγχάνεται, ἐφ' ὅσον τὸ περιβάλλον τῶν γινομένων πειραμάτων δὲν πληροῦται ὑπὸ τῶν ἀντενεργῶν παρεμβολῶν τῶν ἀπιστούντων, οἵτινες δι' ὅλων αὐτῶν τῶν δυνάμεων προσπαθοῦν ν' ἀποτύχωσι ταῦτα, διὰ νὰ ἔχωσι νὰ εἴπωσιν ἀργότερον, ὅτι πέραν τοῦ θανάτου δὲν ὑφίσταται ἐπιβίωσις καὶ ὅτι αἱ τυχὸν παρουσιαζόμεναι ὑλοποιήσεις τῶν πνευμάτων ὀφείλονται εἰς καθαρὰ αὐθυποβολὴν καὶ εἰς εὐπιστίαν τῶν τυφλῶν καὶ ἀγαθῶν τῷ πνεύματι πνευματιστῶν.

Πάντα τ' ἀνωτέρω ἐξέθεσα καὶ συνιστῶ εἰς ὑμᾶς, ἵνα λάβητε ὑπ' ὄψει, **ὅτι, πρὶν ἢ ἐπιληφθῆτε τῆς μετ' Ἐμοῦ Ἐπικοινωνίας, νὰ ἐπιδιώξητε νὰ εἶσθε ἀπηλλαγμένοι πάσης πνευματικῆς καὶ σωματικῆς διεγέρσεως καὶ νὰ συστήσητε τοῦτο καὶ εἰς πάντας ἐκείνους τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὸν πνευματισμόν.**

Τινὲς κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ ἀνήκοντες εἰς τὸν πνευματικὸν ὑμῶν κύκλον, χάριν παιδιᾶς πειραματιζόμενοι ἔλεγον: καλὸν εἶναι μετὰ τὸ φαγητὸν -ἀπέφευγον νὰ τονίσωσι μετὰ τὸ φαγοπότι καὶ τὴν κραιπάλην- καλὸν εἶναι νὰ κάμνῃ κανεὶς καὶ ὀλίγον πνευματισμόν: Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο **νὰ γίνωσιν ὄργανα τῶν ἐπιπολαίων πνευμάτων καὶ νὰ παρασυρθῶσιν εἰς ὀλισθήματα ἄ**

σχετα μὲ τὸν σκοπὸν καὶ τὰς ἐπιδιώξεις τοῦ ἀληθοῦς πνευματισμοῦ.

Ἄλλοι δὲ πάλιν μὲ καθαράν, ὡς ἐπίστευον, τὴν καρδίαν καὶ συνειδώς, κατόπιν προκαταρκτικῆς προσευχῆς καὶ θυμιαμάτων καὶ λιβανωτῶν προσεπάθουν νὰ ἐπικοινωνήσουν, **χωρὶς ν' ἀποκαθάρωσι τελείως τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἀπὸ παντὸς ρύπου καὶ τὰς συνειδήσεις αὐτῶν ἀπὸ πάσης ὑλικῆς ἐπιδιώξεως καὶ ἐκζητήσεως, χωρὶς νὰ ἐπιτύχωσι τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα.**

Ὑμεῖς ἀντιθέτως ἐντὸς θορυβώδους περιβάλλοντος, ἐντὸς πολλάκις ἀσφυκτιώσης ὑπὸ τῶν καπνῶν καὶ τῶν ἀναθυμιάσεων τῶν καφενείων καὶ οἰνοπωλείων ἔσχετε τὰς ὑψηλοτέρας Ἐμπνεύσεις καὶ καθοδηγήσεις διότι εἴχατε τὴν ψυχὴν ὑμῶν ἤρεμον καὶ νηφάλιον καὶ διότι ἐπιζητῆτε τὴν παρ' Ἐμοῦ Ἐπιφοίτησιν ὁλοψύχως καὶ προγενεστέρως γνῶσταιτῶν ἐπιτυχιῶν αὐτῆς ἀποτελεσμάτων, ἐλαυνόμενοι καὶ ὠθούμενοι ἀπὸ τῆς πρὸς Ἐμὲ πίστεως ὑμῶν, δυνάμεως ἥτις δύναται νὰ ἐξουδετερώσῃ πᾶν πρόσκομμα καὶ πᾶσαν ἔξωθεν ἀντενέργειαν, ὅπως προσδεχθῇ τὴν πρὸς ὑμᾶς παρεχομένην διδασκαλίαν ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ δυνάμει καὶ ἐκδηλώσει.

12/3/1960